

Hundeafgiften i Kjøbenhavn m. m., hvilket Forslag derefter blev tiltraadt saavel af den samlede Magistrat som af Borge-repræsentationen. Forslaget er derefter af Magistraten fremsendt til Ministeriet ledsaget af den af det ovennævnte Udvalg afgivne Betænkning, af hvis Indhold man skal fremhæve følgende:

Hundeskattens Størrelse er for Kjøbenhavn senest bestemt ved Lov af 28de Januar 1856, der forhøier den i Plakat af 4de Oktober 1815 § 11 satte Betaling af 2 Rdlr. til 5 Rdlr. aarlig. Saaledes ansat udgjør Skattens samlede Beløb, der er i stadig Stigen, nu for et Aar omtrent 50,000 Kr. Berettigelsen til at søge Skatten forhøiet ligger efter Udvalgets Mening dels i Hensynet til det saa stærkt Dverhaandtagende Antal af Hunde, der holdes i Kjøbenhavn til stor Forulempelse for Mange, dels i, at det maa erkjendes, at Hundehold i Kjøbenhavn i de allerfleste Tilfælde er en ren Luxus.

Ministeriet har indhentet en Erklæring over Forslaget fra Politidirektøren i Kjøbenhavn, hvilken i det Besentlige har tiltraadet samme. Da derhos Ministeriet ogsaa maatte finde, at der af de af Udvalget fremhævede Grunde kunde være Anledning til at søge den nævnte Skat forhøiet, har man udarbejdet nærværende Forslag i nær Overensstemmelse med det, der er fremkommet fra Magistraten.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser skal man bemærke følgende:

ad § 1.

Bestemmelsen om, at Afgiftens Størrelse indenfor de i Paragrafens første Stykke satte Grændser fastsættes af Kommunalbestyrelsen for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen, er overensstemmende med Loven af 19de Februar 1870 for Kjøbstæderne § 1.

ad § 2.

Bestemmelsen i denne Paragrafs 1ste Stykke forandrer Loven af 28de Januar 1856 § 3 og kongelig Resolution af 11te December 1816, bejendgjort ved Politiplakat af 27de Januar 1817, ifølge hvilke Bestemmelser Giere af Hunde, som bestandig holdes lænkede i Gaardene, ere fritagne for at løse Polititegn. Ministeriet har ikke troet at burde modsætte sig den foreslaaede Forandring i den gjældende Ret, idet der, dels ved Fastsættelsen af den antydede Grændselinie, dels ved Bestemmelsen i Paragrafens 2det Stykke, hvorefter der for de enkelte Nødvendighedstilfælde kan indrømmes Eftergivelse eller Nedsættelse af Afgiften, formentlig vil være taget tilstrækkeligt Hensyn til de Tilfælde, hvor Hundehold virkelig kan siges at være en Nødvendighed.

Bestemmelsen i Paragrafens 3die Membre om Anmeldelse til Politiet af Hundene, selv om Fritagelse for Afgiften er indrømmet, er stemmende med den gjældende Ret; derimod er Bestemmelsen om, at der for saadanne Hunde skal erlægges en Kjendelse af 2 Kr. for Polititegn, ny.